

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 334/2018-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Halajom, Námestie slobody 2, Revúca, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžk 30/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. augusta doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžk 30/2017.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný úrad Humenné, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) opatrením č. OU-HE-PLO-2016/001195-To zo 4. januára 2016 (ďalej len „opatrenie prvostupňového správneho orgánu“) na žiadosť Poľovníckeho združenia [REDAKOVANÉ] zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru [REDAKOVANÉ] v prospech žiadateľa. Predmetnú zmluvu uzatvárali v mene vlastníkov pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíre [REDAKOVANÉ] ich splnomocneneci [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí svoje oprávnenie preukazovali rozhodnutím zhromaždenia vlastníkov zo 14. októbra 2015 a notárskou zápisnicou o jej priebehu.

3. Proti opatreniu prvostupňového správneho orgánu podal protest prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné, ktorému (potom, ako protestu nevyhovel prvostupňový správny orgán) vyhovel Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „druhostupňový správny orgán“) a rozhodnutím č. OU-PO-OOP4-2016/032355-FIL z 15. júla 2016 (ďalej len „rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu“) zrušil opatrenie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu napadlo správnu žalobou Poľovnícke združenie [REDAKOVANÉ], o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1 S 34/2016-94 z 11. júla 2017 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) tak, že žalobu zamietol.

5. Poľovnícke združenie [REDAKOVANÉ] následne podalo kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu, o ktorej rozhodol najvyšší súd v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžk 30/2017 a rozsudkom sp. zn. 5 Sžk 30/2017 z 26. apríla 2018, právoplatným 26. júna 2018 (ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“), zmenil rozsudok

krajského súdu tak, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Účastníkmi konania o správnej žalobe vedeného krajským súdom a konania o kasačnej sťažnosti vedenej najvyšším súdom boli Poľovnícke združenie [REDACTED] ako žalobca, resp. sťažovateľ v konaní o kasačnej sťažnosti, druhostupňový správny orgán ako žalovaný a [REDACTED] a [REDACTED] ako osoby konajúce v mene vlastníkov pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíre [REDACTED] pri uzatváraní zmluvy o užívaní tohto revíru, evidovanie ktorej bolo predmetom správneho konania.

7. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že je vlastníkom pozemkov v poľovnom revíre [REDACTED] a členom poľovníckej organizácie [REDACTED], ktorá v súčasnosti užíva poľovný revír [REDACTED]. Podľa sťažovateľa postupom najvyššieho súdu v tomto konaní boli porušené jeho práva jednak z dôvodu, že konanie prebehlo bez jeho účasti ako vlastníka pozemkov v poľovnom revíre [REDACTED] ako aj z dôvodu nesprávnych záverov učených najvyšším súdom v jeho zrušujúcom rozsudku vo veci hodnotenia záverov a postupov druhostupňového správneho orgánu vo veci evidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru [REDACTED] Poľovníckym združením [REDACTED].

8. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„I. Postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5Sžk/30/2017 boli porušené základné práva sťažovateľa uvedené v nasledovných právnych predpisoch:

- a) článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky*
- b) článok 36 ods. 1 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd*
- c) článok 6 bod 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*
- d) článok 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky*
- e) článok 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky*

f) článok 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Ústavný súd rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžk/30/2017 zo dňa 26.04.2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konania.

III. Sťažovateľ má právo na náhradu trov konania ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť na účet jeho advokáta do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

12. V prerokúvanej veci je sťažovateľom namietaný postup najvyššieho súdu v konaní, v ktorom najvyšší súd svojím rozhodnutím zrušil rozhodnutie správneho orgánu preskúmané v konaní o správnej žalobe a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie, čo znamená, že správne konanie ďalej pokračuje, vrátane zachovania všetkých procesných možností ochrany sťažovateľom označených práv a vrátane možnosti prieskumu postupu a rozhodnutí správneho orgánu v správnom súdnictve. Vzhľadom na to, že sťažovateľ sa môže domáhať ochrany svojich práv pred iným orgánom, je ústavná sťažnosť predčasná, čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv. Už len z tohto dôvodu je naplnený dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

13. V danom prípade sú však dané dôvody na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre jej podanie neoprávnenou osobou a nesplnenie náležitostí sťažnosti.

14. Samotná skutočnosť, že najvyšší súd v napadnutom konaní nekonal so sťažovateľom ako účastníkom, ako to sťažovateľ sám uvádza, zakladá v okolnostiach danej veci dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej neoprávnenou osobou. Ústavnému súdu neprináleží vyhodnocovať správnosť najvyšším súdom ustáleného okruhu účastníkov konania (keď okruh účastníkov konania o kasačnej sťažnosti je zhodný s okruhom účastníkov konania o správnej žalobe, ktorý je zase zhodný s okruhom účastníkov správneho konania) a možnosť porušenia práv sťažovateľa v príčinnej súvislosti s ním tvrdným opomenutím jeho osoby ako účastníka konania osobitne, ak sťažovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa svojho účasti domáhal dostupnými prostriedkami nápravy už v základnom správnom konaní, resp. v správnom súdnom konaní (napr. § 33 a § 179 Správneho súdneho poriadku). Ústavný súd zdôrazňuje, že zrušením rozhodnutia správneho orgánu a vrátením veci tomuto orgánu na ďalšie konanie posúdenie účasti sťažovateľa bude opätovne možné v samotnom správnom konaní.

15. Pokiaľ ide o náležitosti sťažnosti a viazanosť ústavného súdu petitom sťažnosti (§ 20 ods. 4 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ústavný súd vzhľadom na formuláciu petitu sťažnosti sťažovateľa, zastúpeného kvalifikovaným advokátom (v petite sťažnosti sťažovateľ nežiada vyslovenie porušenia jeho práv rozhodnutím najvyššieho súdu, len jeho postupom, a napriek tomu sa domáha zrušenia tohto rozhodnutia), konštatuje, že tento je zmätočným a zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018